

WSSnytt

2018 | Nr 2 | årgång 44

Westerviks Segelsällskap
Box 252, 593 23 Västervik

Ur innehållet:

EN LAGOM GLAD MIDSOMMAR
HÖSTMÖTE
BÅTLIV I FÖRVANDLING
SVÅRT LÄGE FÖR VÅR KLUBB
ETT BESÖK PÅ ÖRÖ

J-Class S1
SVEA

Sommarplanerna

Innehåll

Funktionärer 2018

Sida 3

Ordföranden har ordet

Sida 4

WSS-Seglingssektionen
Båten

Sida 7

Klubbmästeriet

Sida 8

Gästhamnssektionen

Sida 9

En dröm

Sida 10

Hjärtstartaren

Sida 11

Båtliv i förvandling

Sida 12

En lagom glad midsommar

Sida 14

SVEA

Sida 17

Känner du till Öro

Sida 18

Höstmöte

Sida 22

Ungdomssektionen

Sida 28

Veteransektionen

Sida 30

Veteransektionen

Sida 30

Varvsektionen

Sida 34

Seglingsplaner

Styrelsen

Anders Karlzén, ordförande	049 213 620
Lars-Åke Larsson, sekreterare	076 771 08 42
Monica Sjöholm, ekonomiansv	070 630 94 57
Hjalmar Åselius, adj ekonomi	070 558 12 78
Torsten Blomgren, redaktör	070 821 11 04

Gästhamnssektion

Ingvar Arnér, ordförande	072 206 69 54
Lars Hultquist	
Stefan Westberg	

Klubbhussektionen

Nils Ulmner, ordförande	076 126 89 06
Mats Lindh	
Östen Pettersson	
Staffan Larsson	
Tomas Strömberg	

Klubbmästeri

Vakant, ordförande	
Cecilia Klyver	
Christina D. Petersson	
Ann Karlzén	

Marknadssektionen

Vakant, ordförande	
Torsten Blomgren	
Wolfgang Schmeing	
Vakant	
Vakant	

Seglingssektionen

Jan Furemo, ordförande	070 560 84 80
Ann Hultqvist	
Fredrik Holmberg	
Rolf Herrström	
Bo Djerf	
Tore Källmark	

Skansholmssektionen

Ordförande, vakant,	
Björn Sinnerstad	
Christer Elmerfjord	
Johan Sjökvist	
William Magnusson	
Michelle Asplund	

Ungdomssektionen

Jakob Elmerfjord, ordförande	070 222 62 60
Thomas Ragnarsson	
Anders Viberg	
Tomas Landström	

Varvsektionen

Gert Petersson, ordförande	073 277 12 85
Tommy Bovinder, planchef övre plan	
Per-Inge Nilsson, planchef nedre plan	
Kent Ekeflod	
Alfred Österberg	

Veteransektionen

Per Inge Nilsson, ordförande	070 738 99 20
Arne Blomgren	
Ingemar Lindin	
Lennart Rundberg	

Revisorer

Bo Axelsson, ordförande	070 517 17 00
Britt-Louise Källmark, öedamot	
Bruno Blomberg, suppleant	
Mats Hasselqvist, suppleant	

Valberedning

Ingemar Lindin, sammankallande	073 040 99 87
Sven Olof Nilsson	
Arne Blomgren	

Nyckelansvarig, Tomas Strömberg 070-318 40 03
Mastskjul L-G Ahl 070-499 46 70
Brygg- och vinterplatser L-G Ahl 070-499 46 70
Lyftkransansvarig L-G Gustafsson 070-577 45 13

Ordföranden har ordet

Hej alla medlemmar!

Sommaren som gick var magisk. Jag har aldrig varit med om något liknande. Så varmt och så länge. Hustrun, jag och mopsen Hof övertog vår nya båt den 11 maj. Dagen efter gick den första färden till Björkö norr om Göteborg. Under resten av maj, samt juni till midsommar åkte vi runt i Bohuslän.

Midsommarhelgen tillbringade vi i Västervik med klassiskt svenskt midsommarväder, kuling och 12 grader. Några båtar gick till Skansholmen, men de flesta stannade kvar på Solbergsudde där vi var ca 20 personer i klubbhuset.

Efter midsommar tillbaka till båten i Göteborg och ytterligare en vecka i Bohuslän. Därefter gick vi uppför Göta älv. Vi har seglat många år på Väneren, så vi var runt på många av våra gamla favoritställen. Nya fann vi också, till exempel Laxhall med en fantastisk restaurang med jättegod mat och dryck. Sedan Göta kanal. Detta var den 12:e resan på kanalen så allt gick smärtfritt. En höjdpunkt på Västgötadelen är Lanthöjden, kanalens högsta punkt. Här finns en liten "gästhamn" där vi låg i tre dygn och bara mådde bra. Vidare till Vättern där vi också har seglat omkring tidigare och Hjo var naturligtvis ett måste då vi bott där tidigare. Det som återstod efter Vättern var Östgötadelen som gick bra och därefter mot Västervik där vi landade i mitten av augusti.

I sommar har vi bott i båten ca tre månader. Under denna tid var goda vänner och barn med och de sista dagarna mot Västervik

hade Peter Eckerbom mönstrat på i Söderköping.

Hur var det då att ha Hof med i tre månader? Inga problem - hans favoritsysselsättning är att sova.

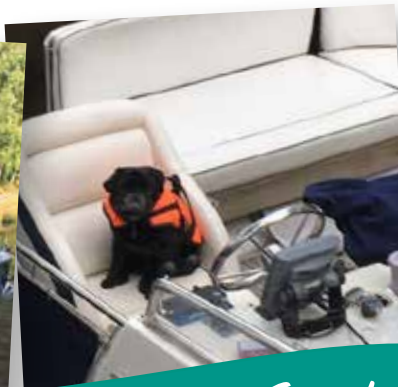
Många känner säkert till att Skansholmen och Klubbmästeriet saknar sektionsansvariga. Förutom detta har under hösten sex stycken i styrelsen avböjt omval vid årsmötet 2019. Här måste vi kraftsamla för att få in nya personer. Känner du någon som skulle vara intresserad eller är du själv intresserad? Ta kontakt med Ingemar Lindin eller undertecknad för en förutsättningslös diskussion.

Båtrådet som bildades under våren hade ett andra möte den 6:e november med representanter för kommunen. Det som avhandlades var i huvudsak miljöfrågor. En sak är säker - kommunen kommer att skärpa karven på samtliga båtklubbar i framtiden. Vi måste alla hjälpas åt att leva upp till de miljöregler vi har samt att följa de nya.

Båtrådet samlar idag samtliga båtklubbar i kommunen och har sammantaget ca 1400 medlemmar.

Westerviks Segelsällskap har en sund ekonomi och en bra likviditet i skrivande stund. Vi måste dock räkna med avgiftshöjningar i framtiden om vi inte kan hitta förtroendevalda som kan arbeta ideellt. Sannolikt måste vi då köpa in olika tjänster

Anders Karlzén / Ordförande

Jag önskar alla en riktig God Jul
och Ett Gott Nytt År

WSS/WSSW Seglingssektionen 2018

Seglingssektionen
Jan Furemo

Onsdagscupen

Bana på Skeppsbrofjärden och sex delseglingar:

16 maj, 30 maj, 13 juni, 15 augusti,
22 augusti och 30 augusti

Bästa resultat per delsegling vinner.

Enligt resultatlistan 24 båtar deltog

Resultat

SRS 1

1. Per Larsson	BB10M WSSW
2. Martin Avander	Scampi WSSW
3. Håkan Sällberg	Omega 28 WSSW
4. Gert Fasting	Sirena 38 WSS
5. Michael Alamaa	S30 WSSW
6. Arne Bernström	Crown 39 WSSW

SRS 2

1. Kaj Heed	Mustang junior WSSW
2. Bo Hoffsten	H båt WSSW
3. Gunnar Söderberg	606 WSS
4. Olle Svernell	Folkbåt WSSW
5. PG Fransson	J 24 WSSW
6. Roger Thillson	606 WSSW

Wiking Race

8 – 10 juni. Här delades seglingen upp i två klasser,
lilla och stora Wiking Race.

Stora klassen seglades på en havsbana med rundning
av Blå Jungfrun med start på fredagskvällen.

Lilla klassen seglades på en bana inomskärs.

Resultat

Lilla Wiking Race

1. Olle Svernell	Folkbåt WSSW
2. Team Bryggseglarna	H båt WSSW
3. Per Larsson	BB10M WSSW

4. Gert Fasting	Sirena 38 WSS
5. Martin Lindved	MD35 WSSW
6. Håkan Sällberg	Omega 28 WSSW

Resultat

Stora klassen (endast tre deltagande båtar)

1. Bo Djerf	Eloge 38 WSS
2. Arne Bernström	Crown 39 WSSW
3. Bengt Jannsen	Express WSSW

SM 2.4mR 2018

Resultat

1. Stellan Berlin	Trinity KSSS
2. Lennart Heselius	Blixten GSS
3. Hans Ask Lund	Fanny WSS
4. Fia Fjelddahl	Skota Hem GKSS
5. Ulf Bengtsson	Stella HASS
15. Östen Petersson	Maja WSS

Visbyseglingen 2018 (Text: Bosse Djerf)

Vi var åtta anmälda båtar till Visby, men vädrets makter var inte på vår sida. Det lovades västliga stormbyar till söndagen så tre besättningar valde att utgå. Vi bestämde sent om sider att segla i skärgården. Första seglingen gick till Gryts varv och målgång vid Svartbådans fyr.

1. Bosse Djerf	Eloge 38
2. Stefan Jonsson	Rival
3. Mikael Alaama	Sverige 30
4. Arne Bernström	Crohns 39
5. Seglarskolan	Scampi

Andra seglingen med start vid Svartbådans fyr, Valdemarsviks hamn. Strålande väder och läns gjorde att seglingen gick på under två timmar. En väldigt trevlig ort att besöka som kan rekommenderas.

Resultat

1. Bosse Djerf
2. Stefan Jonsson
3. Arne Bernström
4. Mikael Alaama.

Scampigrabbarna valde att segla hem till Västervik. tredje seglingen på söndagsförmiddagen hade vinden vänt så vi kunde starta i hamnen i Valdemarsvik med målgång på enslinjen vid Skansholmen

Resultat

1. Bosse Djerf
2. Stefan Jonsson
3. Arne Bernström
4. Mikael Alaama

Sammanlagd poäng

1. Bosse Djerf	3 p
2. Stefan Jonsson	6 p
3. Arne Bernström	10 p

4. Mikael Alaama 11 p

5. Seglarskolan 15 p

Alla var överens om att det här var en mycket trevlig helg

Westerviks Mästare/Klubbmästare

Per Larsson WSSW Westerviks Mästare och Klubbmästare, Tore Källmark WSS KlubbMästare

Resultat

1. Per Larsson	BB10M WSSW
2. Tore Källmark	A22 WSS
3. Bo Djerf	Eloge 38 WSS
4. Kaj Heed	Mustang J WSSW
5. PG Fransson	J24 WSSW
6. Martin Avander	Scampi WSSW
7. Rikard Nilsson	X99 WSS
8. Thomas Ragnarsson	C55 WSS

Byxelkroken-2018

Byxelkroken seglades för 50:e gången. Det var därmed jubileumssegling. Tyvärr så ville vädrets makter annorlunda. En alltför kraftig vind omintetgjorde en överfart till Öland. Tävlingsledningen beslutade därför att tillämpa alternativet vid otjänlig väderlek i seglingsföreskrifterna.

En inomskärsbana på Gudingen med rundning av Stora Rätö. Två seglingar, en på lördagen och en på söndagen, genomfördes i kraftiga vindar. 35 båtar kom till start.

Resultat

Totalt alla klasser

1. Stefan Jonsson	Rival 22 WSSW
2. Bo Hoffsten	H Båt WSSW
3. Peter Salomonsson	Pronavia 38 WSSW
4. Anders Svensson	DS 37 FBS
5. Bosse Djerf	Eloge 38 WSS
6. Martin Lindved	MD 35 WSSW

Grupp E

1. Thomas Ragnarsson	Arcona 35 WSS
2. Fredrik Björklund	Albin Nova WSS
3. Peter Nilsson	Linjet 32 Figeholm BK

Grupp F

1. Peter Salomonsson	Pronavia 38 WSSW
2. Marcus Österberg	J 122 WSS
3. Arne Bernström	Crown 39 WSSW

Grupp G

1. Stefan Jonsson	Rival 22 WSSW
2. Bo Hoffsten	H-Båt WSSW
3. Bosse Djerf	Eloge 38 WSS

Grupp H

1. Anders Svensson	DS 37 FBS
2. Martin Lindved	MD 35 WSSW
3. Patrik Svensson	X99 WSS

Grupp Shorthand

1. Anders Svensson	DS 37 FBS
2. Bosse Djerf	Eloge 38 WSS
3. Martin Lindved	MD 35 WSSW

Tour de Småland

Segling med C55:or i Västervik på Skeppsbrofjärden.

Resultat

1. Erik Svensson	Mönsterås
2. Thomas Ragnarsson	WSS
3. Ulf Johansson	WSSW

Division 1

Andra kvalseglingen på Skeppsbrofjärden C55, 8 race och korta banor.

Resultat

1. Henrik Elfström	OSS (Oskarshamn)
2. Peter Salomonsson	WSSW
3. Björn Hofström	LSS (Linköping)

Klubbmästeriet

Liksom tidigare hjälps vi åt att städa klubbhuset på Solbergsudde. Enligt de riktlinjer som togs 2006 så är alla medlemmar som har båt på WSS skyldiga att städa klubbhuset. Att städa går utanför den ordinarie arbetsplikten.

Klubbmästeriet har tagit fram städinstruktioner. Du kan även hitta instruktionerna på hemsidan och på städsåpets dörr i klubbhuset. På insidan av städsåpsdörren hänger en lapp där du har möjlighet att anteckna om det saknas något, om något är sönder eller om något behöver bytas ut. Du kan även kontakta någon i klubbmästeriet på telefon/mail, se nedan.

När du/ni städat färdigt signerar du städlistan som finns uppsatt på städsåpets framsida. Ej signerat namn debiteras med 400 kr.

Städning sker en gång varannan vecka och ansvaret delas mellan två familjer. Båda familjerna har ansvar för att kontakt med varandra görs och bestämmer när under perioden städningen ska genomföras, samt vem som ansvarar för vad. Vår förhoppning är att det ska gå fortare och bli lite roligare att klara av städningen på detta sätt. Om ni inte kan städa den period ni är uppsatt på så kontakta någon annan på städlistan och byt. Men meddela samtidigt Klubbmästeriet att ni bytt.

OBS! Glöm inte den toalett som finns bredvid gästhamnsavdelningen, det är viktigt att denna också städas och är fräsch!

Tack på förhand för din hjälp!

Klubbmästeriet

Cecilia Klyver 0705 – 61 64 38 klyver@telia.com

Anne Karlzén 070-622 21 85 anne@karlzen.se

Christina Dunger Petersson 073-804 75 71
christinad@ltkalmars.se

Städlista

3	Jan Karlsson	070-6001961
	Jan Källmark	070-6238863
5	Pontus Larsson	070-5587219
	Mats Lind	073-9410177
7	Björn Lundmark	070-175253
	Lennart Nilsson	073-2098452
9	Per-Inge Nilsson	070-7389920
	Östen Petersson	070-6724410
11	Marczuk Tomasz	070-7402885
	Björn Sinnerstad	0490-32393
13	Johan Sjökvist	073-3259206
	Magnus Stalebrant	073-9310096
15	Thomas Ragnarsson	070-2162078
	Gunnar Söderberg	070-8242996
17	Jonas Törngård	073-9651541
	Stefan Westberg	076-7771981
19	Per-Erik Westin	076-7865745
	Lars Jillehed	070-7495360
21	Bo Djerf	073-0333712
	Patricio Matta Salgado	070-2290797
23	Thomas Josefsson	070-3853749
	Fredrik Norberg	073-4386953
25	Sofie Mårtensson Enander	073-9260928
	Jonas Persson	072-5361448
27	Angelika Westerdahl	070-9859418
	Thomas Åstrand	070-3830939

Gästhamnssektionen

Gästhamnens årsrapport 2018

Följande har hänt inom Gästhamnssektionen under 2018:

- Rapportering till diverse register om de ändringar som gjorts.
- Träff med gästhamnsvärdarna gjordes i maj
- Cyklar gjordes i ordning.
- Gästhamnsveckorna startade vecka 23 och varade till vecka 32
- Informationsbladet till gästande båtar ändrades och ny upplaga har tryckts upp

Inkomsterna i år blev 70 000 kr vilket motsvarar 350 gästnätter. Det blev lite lägre inkomster jämfört med 2017 då vi fick in 75 000 kr. Utgifterna stannade vid 13 000 kr.

Inför 2019 har vi bl.a. beslutat att montera en ny flaggstång med gästhamnsflagga på den innersta bryggan.

Jag tackar alla som ställt upp för Gästhamnen under alla mina år som ansvarig.

Om jag inte har räknat fel så var det 1995 jag började med denna verksamhet på WSS

Gästhamnsansvarig

Ingvar Arnér

En Dröm

Jag har länge haft en dröm – att bestiga toppen på Kattskalle udde.

I rivig vind, men varmt vackert väder, seglar jag förbi Vippholmarna mot Eknö. Det är onsdag i början av augusti och vinden för Sickan genom ”kanalen” vid Skavdö och jag ankrar i Skavdöviken nära kanalen.

Helt oväntat seglar La Pinta in i viken och går upp i vind. Ankaret löper ut och seglen beslås. Våra jordenruntseglare Frode och Gunilla ror i gummijolle över till Sickan.

Vid en kopp kaffe säger Frode att de funderar på att bestiga toppen på Kattskalle udde.

Snabbt planeras en bestigning.

Vi flyttar båtarna till nästa vik så vi har ett basläger för bestigningen. Frode kollar på internet om det finns några sherpas från Nepals Himalaya i närheten, så vi kan få hjälp med att bära utrustningen vid bestigningen. Dessvärre – vi får klara oss själva.

Frode och Gunilla hämtar mig och vi landsstiger på Kattskalle udde. Vädret är perfekt för en toppbestigning. Trots avsaknad av bärare klättrar vi på och når efter en del strapatser toppen.

Men det finns en högre topp längre bort!

Puh – vi är framme! Här finns toppröset och utsikten är imponerande – milsvid och under blå himmel. WSS-vimpel på röset.

Vi börjar återvända mot båtarna och njuter av en hänförande skärgårdsutsikt i skönt sommarväder.

Efter en simtur trollar Gunilla fram en apettitretande kvällsmiddag i La Pintas sittbrunn.

Åskväder tornar upp över fastlandet och ett nyårsfyrverkeri av blixtar lyser upp kvällshimlen.

Kapten Sjöskum

Hjärtstartaren

Alla känner kanske inte till att vi numera förfogar över en hjärtstartare på klubben? Men så är det. Två kursomgångar genomfördes i somras och tjugofem WSS:are lärde sig att använda den. Kursledare var Melker Engström, ambulansman på Räddningstjänsten.

Vi fick lära oss teori kring problematiken, hur hjärtstartaren fungerar och vi fick öva på en docka. Kursen tog ca två timmar och som belöning fick alla (utom styrelsemedlemmarna) ett presentkort till Erlandsons Brygga på 200 kr.

Erlandsons Brygga sponsrade med 3000 kr och WSS bidrog med resten, allt för att sporra medlemmarna att delta.

Hjärtstartaren finns innanför ytterdörren

Hjärtstartaren hänger nu under vintern alldeles innanför klubbhusets ytterdörr. Skyltar visar var. Under seglingssäsongen kommer den att finnas i den röda boden på jolleplan.

Om någon faller ner och är omöjlig att få kontakt med, sätt omedelbart igång med hjärt-lungräddning, be någon genast ringa 112 samt hämta hjärtstartaren. Bry dig inte om att kolla pulsen.

Du kan inte göra fel!

Även om du inte gått kursen kan du göra detta. Inget är fel utom att inte försöka. Hjärtstartaren är självinstruerande. Så fort du tryckt på startknappen börjar den själv tala om vad du ska göra. Fortsätt hela tiden med hjärt-lungräddningen. Snart kommer hjälp!

Text: **Gert Petersson**

**WSS tackar Erlandsons Brygga
för sponsringen!**

Båtliv i förvandling

Westerviks Segelsällskap är drygt 130 år och en av landets äldsta båtklubbar. 1920 hade vi 1240 medlemmar.

På 50-talet och framåt har vårt båtvarv på Solbergsudd tagit form med klubbhus och hamnanläggningar. I stort sett allt arbete har utförts av klubbens medlemmar.

Tyvärr börjar dock en del orosmoln visa sig. Våra medlemsmöten samlar numera endast ett trettiotal personer inklusive styrelsen och intresset för klubbens inre arbete har minskat och flera sektioner saknar ordförande och medlemmar.

Redan i Kryssarklubbens årsbok från 1971 skrev Anders Karlsson, dåvarande ordförande i Hässelbys Sjöfällskap, insiktsfullt och intressant om hur den lilla båtklubbens framtid kan komma att förändras. Mycket har blivit som han förutsåg, även i WSS.

Han beskriver den traditionella båtklubben, som en plats där medlemmarna i gott kamratskap och ett otvunget umgängesliv för hela familjen, hjälps åt med såväl det praktiska arbetet som med administrationen. Ett ställe där man kan träffas för att ta en öl eller dricka kaffe och prata båt med likasinnade under enkla förhållanden.

Klubbarna är oftast små och medlemmarna får själva utföra det mesta av arbetena inom klubbens anläggningar. Detta fordrar och skapar en skara av idealister som, inom små ekonomiska ramar, driver verksamheten.

I takt med att båtlivet drar till sig fler och större båtar ser Anders Karlsson att kommuner och myndigheter kommer att ställa krav på båtklubbarna hur t.ex. fritidsbåtarna får tömma sina toalettankar, hur bottenfärger ska hanteras och användas, klubbarnas

markanvändning och hur vi möter hotet mot vår miljö.

Alla dessa krav och uppgifter kommer att medföra att allt färre båtägare kommer att vara benägna att fungera som hårt arbetsbelastade klubbadministratörer.

Sannolikt kommer man inom båtorganisationerna mera att fråga efter goda förhandlare än efter kunniga hantverkare för underhållsarbeten på båtklubbarna.

Anders Karlsson anser att alla båtklubbar, för att bevaka sina intressen, bör ansluta sig till en riksorganisation eller ett regionalförbund.

Han tror vidare att fler marinor i privat regi kommer att anläggas där man erbjuder båtägarna all tänkbar service. Ett bekvämt sätt för den kanske mera välsituerade att hålla sig med båt utan att aktivt behöva engagera sig i något klubbarbete.

Om den traditionella båtklubben vill överleva måste den se till att vara ekonomiskt bärkraftig. Små grannklubbar bör slå sig samman eller samarbeta för att få råd att hålla sig med teknisk utrustning och för att bevaka sina intressen. Man kan också samordna administrativa uppgifter såsom skrivelser, information, register och tidning.

Avslutningsvis skriver Anders Karlsson att båtlivet befinner sig i en brytningstid och att det är nödvändigt att se vad som kan göras för att behålla trivseln och inflytandet i den lilla båtklubben när den är som bäst, med sitt höga rekreationsvärde i vår stressade tillvaro.

Text: **Torsten Blomgren**

En lagom glad midsommar.

*Kommer du ihåg väderprognosen för midsommarafton?
Det gör jag.*

Morgonprognos för mellersta Östersjön:

*Kulingvarning. Frisk byig vind från NV. 10-15m/s.
Regnskurar med risk för åska. Mot kvällen avtagande.*

Traditionen bjuder att vi firar midsommar på någon ö tillsammans med sonen Björn och hans familj. Förra året var vi på Krokö med 10 personer. I år var vi bara sex personer, eftersom Björns båda tjejer med killar hade annat för sig. Vart skulle vi ta vägen i år?

Skansholmen eller Idö? Uteslutet! Björn önskade att vi skulle vara för oss själva, som traditionen påbjöd. Krokö, Kungsviken kanske var ett alternativ med tanke på vindriktningen eller ställa in båtturen och fira hemma i trädgården. Bäst att ringa Björn.

– Va, regnar det uppe i Västervik? Här i Kalmar är det blå himmel, och klarningen är på väg norrut. Jag har hört på kustväderprognosen. Det ska bara blåsa 4-6 m/s. Vi kommer kl två. Oroa dig inte, pappa!

Det var bara att packa in midsommarsillen, nubben, grillmaten och de hopfällbara cyklarna i bilen, och infinna sig på Solbergsudde kl 14. Därefter avfärd mot Spårösund. Seglen fick vara kvar under sina kapell. Vi skulle ju inte så långt. Dessutom är en Scampi perfekt att segla för två personer. Fyra i sittbrunnen börjar bli lite trångt så pojarna Jacob och Joel satte sig på fördäck och började fingra på sina mobiler.

På väg ut ur Spårösund sa Björn:

– Fantastiskt! Vad jag njuter av den här skärgårdsmiljön! Jag förstår inte, att pojarna inte tycks göra detsamma.

Hans fru Laura höll med och sa:

– Mmm....

Motorn sa:

– Putt, Putt, Putt, Puutt, Puuutt, Puuh!

Sen sa den inte mer.

Vad jag sa lämpar sig inte i tryck och inte heller i dam-sällskap, så jag sa det inte heller. Därav kom det sig, att jag efteråt fick beröm av min fru för att jag var den ende som behöll lugnet och inte hetsade upp mig. Självt föreslog hon att vi genast skulle kasta i ankaret och an-

ropa sjöräddningen där vi ju betalt medlemsavgift sedan många år tillbaka. (Det har väl du också käre läsare?) Hennes begäran avslogs med motiveringen att vi inte befann oss i sjönöd eftersom detta var en segelbåt och vind fanns det gott om. Redan på riggen seglade vi med 2,5 knop. Det gällde bara att plocka bort kapellen från seglen och segla hem.

Jag dök först ner under däck för att se vad som hänt med motorn. Propelleraxeln gick att vrida runt när motorn var frikopplad. Vi hade således inte något som fastnat och låst fast propellern. Däremot gick svänghjulet inte att rubba varken för hand eller med hjälp av startmotorn. Motorn hade alltså ”nupit”. Varför, hade jag inte tid att ta reda på just då. Det gällde ju att få upp seglen innan vi krockade med Idö.

Jacob och Joel hade vaknat till liv och lagt undan mobilerna och började tycka, att det här med segling nog ibland kunde vara rätt spännande och roligt. De var riktigt duktiga fördäcksgastar och hade redan fått bort kapellen. Det blåste nu rakt västligt och man kan inte sätta storsegel i undanvind, men genom att utnyttja de 2,5 knopen vi hade kunde vi vända upp båten så pass att vi fick upp storen. Rullflocken med revningskompensator var inga problem. Vi rullade ut så pass mycket av den att vi kunde kryssa någorlunda behagligt.

Vi var nu i jämnhöjd med Kungsviken och kunde konstatera att det inte fanns någon läplats att lägga till vid, men jag visste om en liten vik i Idösund strax söder om pricken som står där.

Till min glädje fanns det ingen som nappade på förslaget. Alla ville hem. Björn föreslog, att vi skulle vända och tjäna två timmar på att gå genom Spårösund istället för Idösund. Eftersom det nu blåste västligt och en vind som hejdas vrider åt vänster, så skulle det säkert vara medvind genom sundet. Jag muttrade något om att kryssa genom Spårösund nog inte var helt lyckat. Men eftersom jag vet att min son är envis och inte ger sig förrän han blir överbevisad och att jag har ett demokratiskt sinne och lyssnar på oppositionen fick det bli Spårösund. Jag vet också, eftersom jag sysslat med sportdykning, att vraket s/s Prosperus för cirka 100 år sedan, under liknande väderförhållande, gjorde misstaget att för fulla segel gå in i Spårösund. Båten tappade styrfart och törnade emot grundet utanför sjövärnskåren och rev upp ett stort hål i sidan, fortsatte och sjönk sedan på 20 meters djup på

styrbordssidan. Två man drunknade. Inte för att jag trodde att vi skulle gå samma öde till mötes, men man ska lära sig av andras misstag.

I sundet fanns ingen vind alls. De få pustar som kom var motvind. Vi hade gjort om samma manöver som s/s Prosperus och drev nu mot samma grund som hon. Björn medgav att jag haft rätt (hurra!) och genom att vicka på rodret och bräcka med focken lyckades jag vända Ormen Curt och få henne ut ur sundet. Vicka på rodret kunde inte s/s Prosperus göra och förresten var hon för stor för att vända i sundet.

Nu blev det segla av. Trots tungt lastade gick vi på maxfart. Trycket i seglen, som ville trycka ner nosen, kompensterades av mycket kött i sittbrunnen. Kryssen genom Idösund gick också undan. Enda nackdelen var att storseglet var lite för bukigt eftersom travarna i bomliket, i en by, hade öppnat likrännan. Men storen satt kvar med hjälp av dubbla uthal.

Pojkarna lämnade fördäck, eftersom det skvätte rejält över båten. Det var ju redan trångt i sittbrunnen så de försvann in i ruffen. Joel kom dock snart ut igen lite vit i ansiktet.

Björn hade upptäckt en tendens till fladder i akterliket på genuan och gav sig upp på däck för att dra lite i snörplinan. Efter uträttat ärende kom han tillbaka och undrade om jag hade ett extra par skor att låna ut. Han hade lyckats tappa en sko i havet, som nu flöt ett par hundra meter bakom oss. Vi insåg att det skulle vara meningslöst att vända och försöka bärga den. Den dyra tusenkronorsskon fick väl bli lyxbostad till någon hemlös, lagom stor, fisk som fick betrakta den som en skänk från ovan.

Det enda som bekymrade mig var att jag hade fått lite tandvärk och även behov av att uppsöka en toalett.

Att lägga till för segel utan motor har jag tränat på och gjort förr, så det såg jag inte som något problem. Visserligen skulle vi få vinden i aktern på min plats, men jag hoppades hitta en grönskyldad plats på andra sidan bryggan, som vi kunde låna. Det var skönt att komma inomskärs och när vi passerat Skansholmen var det dags för mina duktiga gästar att plocka upp fendrarna, vilka lades i en hög framför fötterna på damerna. Under kryssen skötte jag rodret och lade loss skotet på lovartsidan, medan Björn skotade hem i lä.

Det var nu vi mötte en av skärgårdsbåtarna. De är som bekant inte så hänsynsfulla med sina svallvågor. Björn som aldrig mött dem förr tappade balansen och knuffade till mig som i min tur föll på rumpan framför våra fruar. Jag kan rekommendera att om du befinner dig på fall, välj då att falla på en hög fendrar om du kan. Vad jag inte märkte var att babords hörapparat även föll framför våra damer. Någon stampade på den sen. Alla fötter ombord är misstänkta för att ha stampat på apparaten, utom Björns högerfot som saknade sko.

Väl inne vid Solbergsudde blev vi väldigt glada att se att kustbevakningen låg och väntade på att få utföra nykterhetskontroll. Det kan ha en bromsande effekt, inte bara på båtförarnas supande, utan även på segelbåtar som lägger till vid sin egen plats i medvind utan att använda motor.

Hemtransporten skötte Laura, som är helnykterist och hade två skor på fötterna.

Jacob och Joel (och även jag) tyckte att det var den trevligaste midsommaraftonen de haft på länge och vilken tur för en glömsk gammal gubbe att den vänstra dörren på WSS klubbhus nedervåning inte har kodlås. Det gjorde att seglingen slutade lyckligt... Ja, det var ju förstås det där med funderingarna om motorn. Gick den att laga? Vad kostar en ny? Lönar det sig? Ska vi rentav köpa en ny båt och skrota Ormen Curt? Är det kanske dags att sluta segla?

Det var svårt att sova den natten.

Undrar du vad som hände med motorn?

Midsommardagen skjutsade Tomas, min granne, mig ut till WSS för att hämta hem vår bil inklusive cyklar och även ta en titt på motorn. Han har jobbat som chefsmaskinist i handelsflottan och vet allt om dieslar. Det visade sig att stickkontakten från kontrollpanelen till motorn hade delat sig. Pumpen till färskvattenkylningen hade stannat, men även förbindelsen till varningslamporna var bruten. Motorn blev överhettad och nöp.

Jag tryckte ihop kontakten och förseglade den med eltejp. Motorn var nu kall och när jag vred igång startmotorn svarade motorn med sitt vanliga glada putt, putt, putt. Tomas lärde mig att en dieselmotor mår bäst av att få arbeta. Så var inte rädd att dra igång din motor, men kolla att den får vatten.

Text: **Ulf Österdahl**

Längd: 43.6m /143.1 fot
LWL: 27.6 m
Bredd: 6.65 m
Djup: 4.72 m
Segelarea: 1000-1500 m2
Mast: 52.7 m/173 fot kolfiber
Displacement: 180 ton

J-Class S1 SVEA 1937 – 2017

Det tog 80 år innan Tore Holms dröm om en J-Class båt kunde förverkligas. På Holms Varv i Gamleby hade Tore Holm med stöd av Gustaf Plym fått klart sina ritningar 1937, andra världskriget kom emellan och båten blev inte byggd. Sonsonen till Tore Holm, Marcus Holm, ringde mig från Claasens Shipyard i Holland på våren 2015 och berättade att nu stod skrovet färdigbyggt, ett äventyr som påbörjades redan 2001 hade då börjat gå i uppfyllelse.

Under åren 2005-2006 hade jag en utställning om varvet på Västerviks Museum, det var de åren vi hade BoatMeet här i Västervik. Det var också då som jag träffade Rolf Gustafson, som med början runt 2001 ledde ett konsortium med namn Swedish J-Challenge för att SVEA skulle byggas med svensk sponsring. Allt föll på mållinjen då Ericsson och SE-banken lämnade sina engagemang och inriktade sig på Volvo Ocean Race istället. Rolf seglade själv en Swahn 65 och hade en villa på Djurgården i Stockholm. För två år sedan gick han bort.

Enligt dokumentationen var kostnaden för båten

1937 uppskattad till någonstans mellan två och en halv till fyra miljoner. År 2005 beräknades kostnaden till ca 139 miljoner för byggnation och tre års drift. I konsortiet ingick bland andra Rolf Gustafson, Per Wermelin, Richard Kahm och Christer Salén, alla välkända inom svenskt båtliv. De har även anknytning till veteranbåtar som Schubertkryssaren ALBA II och skärgårdskryssaren BEATRICE AURORE.

Redan då fanns diskussioner med varv i Holland och det blev just Holland som tog över det hela. I Amerika är Elisabeth Meyer ett känt namn för renovering och byggnation av dessa båtar, även hon var med tidigt i diskussionerna runt SVEA.

Som ni ser är måtten för båten aktningsvärda, SVEA är nu den längsta av alla J-båtar. Även masthöjden och inte minst segelarean är imponerande. Det är intressant med båtens långa överhäng som innebär att hon kan bli oslagbar vid kryssbogar. Det är längden i vattenlinjen som avgör farten. Tidigt hade man framfört att SVEA hade möjligheter att bli en av de snabbaste J-båtarna. Faktum är att

Här ser vi SVEA med röd spinnaker på väg mot målet. Det vi ser är ett vägvisir, en vägvisare från fornnordisk mytologi som skulle hjälpa sjömannen att finna vägen, framför allt i dåligt väder. Denna symbol återfinns både på ratten samt i annan inredning på båten.

när hon väl blev byggd, därtill med dagens teknik, så har det visat sig att hon blev en närmast otrolig seglingsmaskin med en layout som överträffar det mesta.

I juni 2017 skriver Yachting World från Americas Cup seglingarna i Bermuda följande, här lätt översatt: ”Utmärkta villkor hälsade J-klass flottan idag i Bermuda och medan Lionheart vann racet var allas ögon riktade på den helt nya J-Class SVEA i sin första tävling. Vi förväntade oss att hon var snabb, men skulle SVEA vara konkurrenskraftig också? Det är ytterst krävande för en båt, som i två år har gått från att vara köpt som ett tomt aluminiumskrov till en raceklar J-båt, att vara på startlinjen mot denna vältrimmade flotta”.

Att bygga i mahogny var inte längre tänkbart. Aluminium är ett förhållandevis lätt och starkt material som varvet sedan lång tid hade lärt sig att hantera. Enligt uppgift så byggs motsvarande båtar nästan enbart i aluminium, det blir i dagsläget för dyrt och ger tyngre skrov om man bygger i trä.

Det unika med SVEA är skrovets form. Med modern datateknik har man räknat fram att skrovet skulle kunna vara ett av de snabbaste av alla J-Class. Mycket arbete har lagts ner med modeller som testats på skilda sätt. Det sägs att slutnotan för skrovet hamnade på närmare 250 miljoner kronor och hela båten färdigbyggd runt en halv miljard.

I januari 2017 sjösattes SVEA, en amerikansk miljardär, Thomas Siebel, hade lagt den sista investeringen och köpt båten för att få den färdigbyggd. Han var själv med på seglingarna för Americas Cup i juni. Imponerande är att ifrån januari till juni så lyckas man fullt utrusta henne och få fram en besättning samt trimma in den. Allt hänger på samverkan samt känsla för hur båten reagerar i olika sammanhang med tanke på väder och vind.

Yachting World skriver om Americas Cup: ”SVEA är en av de mest uppseendeväckande nya yachterna i modern tid. Inget har sparats för att fulländat slutföra bygget sedan hennes amerikanska ägare, en seriös yachtägare och erfaren racer, köpt det tomma skrovet.

Siktet var fast inställt på Bermuda J-Class regattan i juni”.

Det var vid Americas Cup i Bermuda som båten döptes. Det lätt osannolika är att hon fick behålla både segelnumret S1 samt namnet SVEA, som betecknar Sverige med anor från långt tillbaka. Benämningen ”Moder Svea” har varit Sveriges patriotiska symbol sedan mitten av 1600-talet.

Den 16 juni skriver Yachting World följande: ”I sitt andra race idag så har den helt nya J-Class SVEA fått sin första seger i den sex båtar starka J-Class flottan. Om SVEAS tredje plats i sitt första race igår var imponerande för debutanten så var hennes seger över den rutinerade flottan idag en ganska fenomenal prestation. Det var en segling som såg SVEA gå från noll till hjälte (from Zero to Hero) efter att en besättningsman föll överbord mindre än en minut före start.”

SVEA tävlade då mot Velsheda, Ranger, Lionheart, Shamrock V och Hanuman, båtar som i årtal har tävlat och tränat med erfarna besättningar. Det skulle vara lätt att anta att SVEA egentligen inte skulle ha haft någon chans.

Det är på många sätt helt otroligt att denna fantastiska segelbåt nu seglar efter 80 år och trots sin amerikanska ägare bär ett fornnordiskt vägvisir samt har beteckningen S1 SVEA, allt med anknytning till Tore Holm och varvet i Gamleby. Även varvet återuppstår nu tack vare de nya ägarna Björn och Pia Jurell och ett nytt tak är redan lagt. På sikt planeras ett museum samt även ett café, framtiden får utvisa.

Text: **Kjell Westerlund**

Här ser vi en del av den ”ultra-ergonomiska” däckslayouten. Man önskade fria däcksytor att kunna röra sig på samt väl planerad utformning och placering av block och vinschar. Båtens doghouse är tillverkat av kolfiber med teakfaner.

Inredningen är i mattlackerad valnöt och yttersta omsorg har lagts på att alla detaljer skall följa en gammal standard som speglar anor från 30-talet. För att hålla ner vikten är 80 procent av interiören fanerad med en kärna av polyuretanskum. Det finns utrymmen för sex fasta besättningsmedlemmar förutom ägarens egen svit.

Känner du till Örö?

Visst säger du och tänker på den vackra ön i Misterhults skärgård. Men det finns ett Örö även i den finska skärgården. I en av de gästhamnar Salut besökte i somras tipsade vår finska båtgranne om Örö och tyckte att vi absolut skulle segla dit. Han berättade att Örö tidigare varit stängt av militära skäl men att det sedan 2015 var öppnat för allmänheten. Ön ligger c:a 5 M SV Rosala och det finns en utprickad led dit även om den inte finns med på sjökorten. Vi var fem båtar i sällskap som enades om att i stället för planerade finska Utö gå till Örö.

Under tsartiden, Finland var ju ryskt 1809-1917, började man befästa Örö 1910. För att skydda S:t Petersburg anlades befästningar både på den finska och baltiska sidan av Finska viken. Tanken var att man med hjälp av dessa befästningar och mineringar helt skulle kunna spärra av sjövägen till huvudstaden vid ett fientligt angrepp.

Sedan Finlands självständighet har Örö verkat som finska försvarsmaktens kustfort fram till slutet av 2014. År 2015 införlivades ön med Skärgårdshavets nationalpark och öppnades för allmänheten. De första civilpersoner som landsteg på Örö efter 1/1 2015 var fyra kajakpaddlare.

En gästhamn byggdes. Många hus, som byggts för försvarets ändamål, renoverades och fick nya verksamheter. En liten bit från gästhamnen finns en samling hus varav ett varit ett litet sjukhus. Nu driver man istället andra mer turistanpassade näringar som hotell, restaurang, vandrarhem och en liten butik. I gästhamnen finns en nybyggd, underbar bastu, som är ett måste för finnarna.

I dag är ön mycket välbesökt. Vi fick rådet att för att vara säkra på att få en av de 70 platserna i hamnen borde vi vara där vid 11-12 tiden. Det var ett gott råd som vi noga följde.

Vi hyrde cyklar så vi kunde se oss omkring på hela ön. Förutom befästningarna är det mycket annat att ta del av. Det finns informationstavlor på alla ställen där det finns någon militär anläggning eller unik växt. Det gynnsamma klimatet har gjort ön mycket artrik på växtlighet vilket även ger en stor variation bland fjärlarna. Åbo universitet bedriver forskning här.

Text och bild: **Ulf Sjöholm**

Så här tänkte man sig Peter den stores sjöfästning.

Före detta militärbarack.

Örö hamn

12 tums kanon

Monica kände sig ganska liten

Höstmöte i Westerviks Segelsällskap

Årsmötet hölls söndagen den 25 november i klubbhuset på solbergsudde.

Anders Karlzén ledde oss i en tyst minut för de avlidna medlemmarna Ann-Marie Larsson, Folke Bergström, Åke Nilsson, Bert Wallgren och Ingemar Hellberg.

Ordförande Anders Karlzén hälsade alla välkomna och förklarade mötet öppnat.

VERKSAMHETSRAPPORTER

GÄSTHAMNSSEKTIONEN

Ingvar Arnér rapporterade att årets intäkter blev något lägre än föregående år. 70 000 kr jämfört med 75 000 kr. Inför kommande år planeras en gästhamnsflagga till brygga två.

KLUBBHUSSEKTIONEN

Nils Ulmner rapporterade att taket har renoverats på klubbhuset till en kostnad av 47 000 kr och att takläckage på toaletten har åtgärdats.

Marknad/WSS-nytt

Torsten Blomgren rapporterade att två nummer av WSS-

nytt getts ut under året och att WSS-nyttets höstnummer 2018 beräknas komma ut till jul.

SEGLINGSSEKTIONEN

Jan Furemo rapporterade att för tredje året har sektionens verksamhet genomförts tillsammans med Wikingarna.

Program

OnsdagsCupen

Prova på Bansegling

Prova på Kölbåt/Västervik Outdoor

Wiking Race

SM 2.4mR

Visbyseglingen

Tour de Småland

SmålandsCupen

WM/KM

Byxelkroken

Tyvärr blev det ingen uppslutning för en planerad eskader.

För 2019 planeras ett liknande program, men inget SM.

Istället planeras Kryssarklubbens race för A22.

UNGDOMSSEKTIONEN

Jakob Elmerfjord rapporterade att seglarskolan samlade ett hundratal deltagare.

Ungdom på måndagar hade 20 deltagare och vuxenskolan hade drygt 20 deltagare.

Vidare genomfördes en havskappseglingskurs, sommarskola, två veckor med dagläger på Notholmen.

Nästa år planeras ett liknande program.

Gert Petersson uttryckte sin beundran för det arbete som genomförts i seglingssektionen och Jakob belönades med en varm applåd.

VARVSSEKTIONEN

Gert Petersson berättade att höstens arbetsdag fick flyttas fram en vecka på grund av dåligt väder. Arbetet under året har resulterat i att varvet är i mycket gott skick.

Miljöfrågorna blir allt viktigare och därför har samtliga båtsällskap i Västerviksområdet bildat ett båtråd som ska vara en kanal för samarbete med Västerviks kommun.

VETERANSEKTIONEN

Per-Inge Nilsson informerade att tisdagsträffar har hållits med 10-12 deltagare per gång. Vidare har en utflykt till Motala motormuseum arrangerats.

EKONOMISK RESULTATPROGNOS FÖR 2018

Sällskapets kassör Monica Sjöholm meddelade att två månaders bokföring saknas och har ersatts med en bedömning.

Intäkter ca 710 000 kr

Kostnader ca 508 000 kr

Resultat ca 202 000 kr

Efter avskrivningar och räntor blir resultatet 36 000 kr som ungefär motsvarar vad renoveringen av sjösättningsrampen kommer att kosta.

HJÄRTSTARTARE

Gert Petersson informerade om att hjärtstartaren hänger,

på vintern, i klubbhuset. På sommaren är den placerad utomhus.

27 personer, utanför styrelsen, har genomgått en halvdags HLR-utbildning under ledning av Melker Engström och tilldelats var sitt presentkort på 200 kr på Erlandssons Brygga. Erlandssons Brygga sponsrar själva med 3000 kr.

Sällskapets kostnader för defibrillator och kursledning slutade på 27 000 kr.

På Gerts fråga konstaterade Höstmötet att utbildningsbehovet för närvarande är fyllt.

STYRELSENS PRIS FÖR 2018

Priset tilldelades Anders Wiberg för mångahanda insatser på varvet under året.

PANTAMERA

Mötet beslutade att säckarna med tomburkar ska lämnas till Sjöräddningen, som gör insamlingar i skärgården och får nytta av ersättningen.

TILLGÄNGLIGHETEN PÅ SKANSHOLMEN

Anders Kalzén har undersökt förutsättningarna för belysning på stigar och el på bryggorna på Skansholmen. Kostnaden ligger på drygt 100 000 kr.

Andra sätt att öka tillgängligheten är flytbryggor, liftar och spänger.

Höstmötet uttryckte ingen entusiasm för projekten och ordföranden konstaterade att det för närvarande inte finns underlag för beslut om förändringar på Skansholmen.

MILJÖDEKLARATION

Gert Petersson påminde om förra årets undersökning av vad som finns på våra båtbottnar samt vilka krav som på sikt kommer att ställas på båtsällskap och båtägare.

Än så långt finns ganska mjuka krav från kommunens och andra myndigheters sida. Styrelsen föreslår att en tydlig miljödeklaration ska lämnas av sällskapets medlemmar före sjösättningen. Höstmötet beslutade att blanketten ska sändas från BAS-K två veckor före vårens första sjösättning samt lämnas ifylld före sjösättningen.

REDOVISNING AV ENKÄTSVAR

Lars-Åke Larsson redogjorde höstens enkätsvar som visade att båtplats är viktigaste anledningen till medlemskap i WSS. Därefter kommer kamratskapet. Arbetsplikten anses lagom omfattande och priset för att

inte genomföra arbetsplikten uppfattas som adekvat.

NY ORGANISATION?

Höstens enkät och styrelseseminarier ska läggas till grund för en organisation som bättre tar tillvara medlemmarnas önskemål och bidragsförmåga.

Anders Karlzén hade några önskemål:

Färre medlemmar i styrelsen för att göra styrelsearbetet mindre tungrovt

Flera funktionsansvariga för att få fungerande verksamhet även där det är svårt att rekrytera sektionsordförande.

Eventuellt en ny sektionsindelning t ex

Yttre underhåll av alla hus

Gästhamn och Klubbmästeri tillsammans

Alla bryggor i en sektion

Anders tror att vi kanske har ett färdigt förslag till höstmötet 2019.

MEDLEMSAVGIFTER 2019

Styrelsen föreslog och höstmötet fastställde oförändrade medlemsavgifter inför 2019.

Förslag till budget 2019

	Kostnader (tkr)	Intäkter (tkr)
Gemensamt	215	138
Skansholmen	45	15
Varv	110	450
Klubbhus & material	20	0
Klubbmästeri	20	0
Gästhamn	15	70
Marknad	45	0
Ungdomsverksamheten	0	0
Seglingsverksamheten	0	0
Veteransektionen	10	0
Ränta	25	0
Arbetsplikt		20
SUMMA	505	693
Avskrivning		146
Resultat efter avskrivning	42	

Höstmötet rekommenderade årsmötet att anta föreslagen budget

RAPPORT FRÅN SEMINARIET

Anders Karlzén informerade om att sex sektionsordföranden kommer att avböja omval vid kommande årsmöte.

Seminariet den 24/11 ägnade mycket tid åt att definiera avgränsade ansvarsområden som kan fördelas på medlemmarna.

Lars-Åke Larsson berättade att en ny enkät kommer att skickas till de som besvarat föregående och be dem att ange vilka arbetsuppgifter de kan tänka sig.

Höstmötet beslutade att alla ska få möjlighet att anmäla sig till de nya ansvarsområdena.

ÖVRIGA FRÅGOR

Hans Mörk ansåg att bryggplatsavgifterna kan höjas om mera pengar behövs för verksamheten. Han bedömde att WSS ligger lågt.

Anders Karlzén försäkrade, på fråga, att vi har tillräckliga marginaler för oförutsedda utgifter.

Höstmötet gillade ett förslag att dela ut WSS-nytt till möjliga sponsorer och kommunen.

Någon påtalade att WSS-nytt är dyr och borde kunna ersättas digitalt. Lars-Åke Larsson menade att tidningen är viktig för sammanhållningen och märkesvärdering (att göra WSS känt och uppskattat). Behovet av intern

kommunikation tillgodoses redan nu digitalt. Någon tyckte att det är bra att ha med sig ett nummer av tidningen för att veta vem som är gästhamnsvärd när mobil/datatäckningen är dålig.

Ulf Sjöholm var starkt kritisk till kravet på stöttor. Det kan avhålla potentiella nya medlemmar. Per-Inge Nilsson framhöll att våra planer är fulla och att vi har kö till vinterplatserna.

Anders förklarade att gamla vaggor måste vara godkända vid WSS inspektion.

Anders Karlzén beskrev båtrådet – en organisation för de lokala klubbarna för att vara dialogpartner till kommunen. Båtrådet representerar ca 1500 medlemmar.

Tommy Bovinder berättade att båtrådet har medverkat till en flytande septiktank ute vid Spårö.

Båtrådet kommer inom ett par veckor att lämna ett nytt medborgarförslag om utrustning av bajamajorna i skärgården.

Nils-Erik Hollander frågade hur vår septiktank fungerar. Gert Petersson förklarade att det blivit bättre under sommaren eftersom varvet tillsammans med konstruktören skapat rutiner för rensning av den slang som ska ta fram spädvatten.

AVSLUTNING

Ordföranden tackade klubbmästeriet för fika och förklarade mötet avslutat.

Hela protokollet finns tillgängligt på hemsidan wss.nu

Ungdomssektionen

www.seglarskolan.nu

Deltagare i vår seglarskola är vår största resurs inför framtiden. Ungdomsverksamheten är livsnerven i en förening och därför är det en av våra viktigaste uppgifter att dela med oss av kunskap, erfarenheter och traditioner för att på så vis fostra nya duktiga seglare, som kan föra traditionen av denna underbara sport och livsglädje vidare.

Det ställer stora krav på oss som segelsällskap. Vi måste kunna erbjuda kunniga och ansvarsfulla ledare och instruktörer. Vi måste också ha en båtpark som är mer än bara funktionsduglig. Utrustningen måste ständigt ses över och repareras för att inget ska gå sönder och allra minst skada någon deltagare.

Vi har varit lyckligt lottade genom året. Vi har haft en god tillströmning av nya deltagare och likaså deltagare som genom åren kunnat flyttas upp till hjälpinstruktörer för att därefter också bli instruktörer. Efter sommaren i år hade vi tre instruktörer som avslutat gymnasietiden och fortsatt med nya studier eller arbete. Livets gång, men det märktes i gruppen att de inte fanns på plats. Viktigt är att tillströmning av nya instruktörer sker i samma takt, vilket vi nog inte har inom kort.

Efter vårens härliga seglingar stundade sommarskolorna under tre veckor. Första veckan, v.25 hölls på Skansholmen följt av två veckor med daglägverksamhet inne på Notholmen. Totalt hade vi ca 40 deltagare under dessa tre veckor. Härligt!

Samma måndag som skolorna drog igång höstterminen gjorde vi detsamma i seglarskolan. Redan från start hade vi tappat ett par deltagare. Desto längre in på hösten vi kom, desto fler tappades. Mot slutet var vi endast ca 10 seglare kvar. Vi som tappert var med på måndagarna diskuterade olika orsaker men något konkret svar har vi inte. En del deltagare bekräftade sitt avhopp med att andra sporter skulle provas på. Men flertalet vet vi inget om. Detta borde kanske följts upp på ett bättre sätt. Genom uppringning, alternativt en enklare enkät som skickats hem eller liknande. Fenomenet visar sig mer eller mindre varje höst.

Seglarskolan avslutades med segling och grillad korv den 24:e september. Både mörker och kyla låg tätt runt Notholmen. Måndagen efter samlades 2-krona deltagare samt en samling instruktörer för att iordningställa jolleplanen inför vintern. Vi mastade av 2-kronor, vände dem och lyfte upp 606:orna. Allt gick snabbt och enkelt när vi alla hjälptes åt! Extra tack till er som var med och hjälpte till!

Vi i Seglarskolan tackar alla deltagare, instruktörer och övriga för det här året! Utan er fungerar det inte. Tillsammans blir vi starka!

Jakob Elmerfjord

ordförande Ungdom (WSS)

Skansholmslägret 2018

15 elever, 11 instruktörer, frivilliga i köket, segling, teori, sol, regn och bad. Veckan som bjöd på allt och lite till. Alla glada barn och ett sommarminne för livet. Vecka 25 – traditionen - som den äldre generationen längtar efter år efter år. En tradition som är värd att vårda och underhålla för att förbli levande. Förväntansfulla elever som inte hade en aning om vilken gemenskap de skulle komma att tillhöra.

Under veckan blåste det ganska mycket och värmen lyste med sin frånvaro. Vi hade i genomsnitt fem seglingstillfällen under veckan för alla elever. När vädet inte tillät segling så hade vi teori med eleverna som var indelade i olika grupper. Nybörjare optimist, fortsättare optimist och 2-krona nybörjare/fortsättare.

För att fylla ut dagarna ytterligare arrangerades lekar och demonstration av några instruktörer som visade hur det var att segla i hård vind. Till och med de fick kämpa i 2-kronan.

På kvällarna efter volleybollturneringen grillade vi hamburgare, korv med bröd och pinnbröd. Samma påstående kom dag efter dag: "Vi äter hela tiden" och det låg en liten sanning i det eftersom det serverades fyra mål per dag samt att det smög sig ner en del godis och läsk också.

För maten vill vi, från lägerledningen, tacka våra frivilliga i köket, Charlotte, Helen, Peter och "Tjalle" som lagat näringsrik och god mat åt oss under veckan.

Den sista kvällen, på onsdagen, så var det dags för den traditionella barkbåstävlingen i snabbhet och skönhet. I början av veckan när barnen fick reda på att det skulle byggas barkbåtar var det lite undrande blickar som spred sig i gänget. Ingen av dem visste hur man gjorde.

Men vår instruktör Hampus, som även är scout, höll en barkbåthyvlarkurs och under veckan kunde man se eleverna sitta vid sina tält och putsa på sina båtar.

Veckan avslutades på Skansholmen med föräldrar på besök. De fick se barnen segla och packade ihop tälten.

Vi åt en gemensam lunch och traditionsenligt sjöngs det "Tack för maten den var god, gjord med kraft och tålmod, tack för maten." Ramsan sitter i ryggmärgen efter en vecka på Skansholmen och kommer att prägla framtida erfarenheter för seglare i Västervik.

Mitt första år som lägerchef är precis som jag försökt att spegla ovan – allt som lägret är och betyder för mig är tradition. En plats där jag känner trygghet, där jag kan gå undan vardagen och bara vara mig själv. När jag tänker på lägret, nu en mörk kall höstdag, är allt jag känner, bara glädje och värme. Skansholmslägret är något som jag vill att varje elev och instruktör, samt frivilliga i köket, ska känna en samhörighet med. Det är arvet jag vill föra vidare och jag kommer göra allt i min makt för att bevara minnet av vårt fina läger.

Det är inte en enmansshow att arrangera lägret, utan precis som klubbverksamheterna och lägret, en gemenskap. Att vi alla tar hand om resurserna vi har och arrangerar lägret tillsammans med ett gemensamt mål - att föra traditionen vidare.

Framtiden är ljus och som sagt, bara alla drar sitt strå till stacken och gör sitt. Att vi fortsätter bygga verksamheten och en dag kanske ta lägret till sina storhetsdagar igen med 30 elever. Vi har resurser till det, men viljan måste finnas hos oss alla och jag tror att den finns.

Till sist vill jag framföra ett stort tack till Jakob och "Tjalle" och till alla underbara instruktörer!

Text: **Kajsa Albinsson**

Sommarskolan, dagläger 2018

En dagbok skriven av Jan Furemo, lägerchef under v.27

Måndag 2 juli

Strålände vänder, svag ostlig vind. Optimisterna ute ett kort pass. Framåt lunch ökade vinden något och starkare byar förekom.

Grillade korv vid lunchtid. Badning och kapsejsning under eftermiddagen

Tisdag 3 juli

Halvklart och något svalare, nord ca 0-3 m/s. Idag seglade alla eleverna Optimister och 2-krona.

Vinden vred till ost och under eftermiddagen 2-3 m/s för att sedan åter gå på nord. Under eftermiddagen seglade hela flottan ut till Lilla Ringholmen. Återkom 14:30.

En 2-krona gick på grund vid Lilla Ringholmen och skadade roder och centerbordstrumman – obrukbar.

Onsdag 4 juli

Strålände väder, svag vind. Samling med instruktörerna, utsåg Hampus till seglarskolechef under eftermiddagen då jag måste ta ledigt.

Under eftermiddagen gick man ut till området vid Lilla Ringholmen med 2-kronor och sedan även Optimisterna.

Kustbevakningen påpekade att följebåtarna körde för fort tidvis och att Nils förtöjde vid en prick.

Torsdag 5 juli

Strålände väder även idag, svag sydlig vind. Nyckeln till Stora Grå tappades i sjön vid kranen. Hampus dök och hittade nycklarna. Större kork behövs.

Efter lunch, badning och kapsejsningsövningar. Kustbevakningen här för påpekande om fartbegränsningar på 7 knop.

Samlade instruktörerna för genomgång av reglerna m.m. Pinsamt att vi som förebilder i seglarskolan behöver påtala detta!

Fredag 6 juli

Fortfarande strålände väder, nordlig svag vind. Gick ut till Lilla Ringholmen med två 2-kronor och Optimisterna. Vid lunch kom Hampus och meddelade att han av misstag gått på fel sida om en prick och gått på grund. Skador på propeller och skaddan på ”Elaka Måns”.

Köpte glass och marshmallows på Coop till avslutningen.

Efter lunch – badning och teori.

Avslutade med samling där jag höll ett kort förhör med eleverna, tackade instruktörerna för gott samarbete under veckan, vartefter vi gav dem en stor applåd som tack.

Vuxenseglarskolan

De allra flesta kommer nog i kontakt med seglingen redan som barn eller ungdom. Kanske finns en segelbåt i familjen och man får en naturlig introduktion till det hela. Eller så hänger man med en kompis som vill gå seglarskola för barn och ungdom. För oss andra, vi som halkat in i efterhand eller som bara blivit nyfikna och velat prova på, kom vuxenskolan som en möjlighet för ett par år sedan.

Trots att bakgrund och förutsättning hos deltagarna är skiftande går man initialt igenom grundläggande teori som sedan ska omsättas i praktik. Visst är det svårt att hålla reda på alla nya uttryck och lite nervöst att framföra en segelbåt som nybörjare, men med ledning från instruktörer i följebåtar så faller det hela snart på plats. Mycket handlar ju om att få tipsen i rätt stund

för att underlätta inläringen. Successivt lär man sig ta hand om båtarna i samband med sjösättning och upptagning, kunskap som kommer till pass om eller när egen segelbåt blir aktuell.

Från början är det svårt att förstå vitsen med att som elev vara med på onsdagskappseglingarna, men i efterhand är det lätt att se övningen det ger i överblick och väjningsregler. Även om man nog mest är i vägen för de andra.

Från att ha varit nybörjare, och sedan fått befästa kunskaperna som fortsättningselev dras nu blicken vidare mot havskappsegling. Här ges möjlighet till utökade kunskaper om arbetet kring seglingen såsom förberedelser, navigation och väderanalys mm. Med rätt grund att stå på kanske en egen segelbåt så småningom är aktuellt.

Text: **Susanne Kinell**

Havskappseglingsskolan

Efter att ha upptäckt seglarskolan på Västervik Outdoor anmälde vi oss (Daniel och Martin) ivrigt. Det skulle bli C55 segling. Där fann vi också våra nya seglarvänner Johan och Anders. En vänskap som tycks kunna bestå. Ingen av oss fyra är några erfarna seglare men det finns mycket vilja och vi trivs ihop och har extremt roligt.

Det kändes inte så svårt att segla till att börja med innan vi upptäckte att det fanns mer utmaningar än vi anande. C55 är en rolig båt men vi hade alla viljan att på något sätt gå vidare.

På vårkanten kom ett påbud att det skulle bli en havskappseglingsskola. Det kändes nästan för bra för att vara sant. Som gräddde på moset fanns det också två Scampi för ändamålet. Det var ingen tvekan. Vi kontaktade Anders fru och fick klartecken från honom också.

De första teorielektionerna var på grekiska verkade det som. Vi har nu i efterhand förstått att vi inte hade frågorna och kunde därför inte tillgodogöra oss informationen som Tjalle gav oss.

Själva båtlivet började med att färdigställa båtarna för säsongen. Det var inga självklara göromål men det gick bra med handfast ledning. Vi stripade, vaxade, bottenmålade, mastade på och sjösatte. Det var mer än spännande att kliva ombord för första gången. En dröm började bli sann.

Livet på en kölbåt kändes som med C55, inte så svårt, men även här märkte vi så småningom att vinna är svårare än att segla.

Målet var att delta i två havskappseglingar och onsdagscupen som har flutit på bra och vi har inte missat ett tillfälle. Vår herre har dock sparat en del på vinden. Desto mer vind var det på våra andra seglingar.

Visbyseglingen blåste bort och gick i stället till Gryts Varv. En fantastisk seglats. Vädret på ditvägen var strålände och skärgården vacker.

Väl i Gryt åt vi glupskt var sin halv kyckling och somnade gott. Daniel och Martin på hotellrum, Johan och Anders i båten.

Efter en stadig hotellfrukost bar det iväg hemåt. Hemvägen blev lite blåsig. Vi hade inte kommit till revning i vår skola ännu vilket ställde till det lite. Det slutade med motor sista biten hem. Johan var fördäckare och var ganska sur (blöt) innan vi var hemma.

Vår nästa utmaning var Byxelkroken, men även den blåste bort och lördagen ägnades åt att titta på segling på Youtube istället.

Söndagen mönstrade vi på och gick ut på Gudingen. Vädret var bra. Några småfadäser såsom en trasig genua innan starten och lite klockfel fick vi leva med.

Seglingen gick bättre första fjärdedelen av banan. Av någon anledning lyckades vi inte gå så högt i vind som våra medtävlande vilket gjorde att vi inte vann.

Vi kom i mål i alla fall och vann en flytväst.

Vi har haft en underbar säsong och allt har bara varit trevligt. Mycket skagenröra, bagetter, brieost och oliver. Vi har nu även träffat Scampins ägare Herr Andersson med fru. Vi är oerhört tacksamma för att vi kunnat disponera dessa två båtar och vi ser fram mot ännu en säsong.

Text: **Daniel Nordenskjöld** och **Martin Avander**

Veteransektionen

Även i år 2018 har vi haft våra tisdagsträffar med ca: 11-13 deltagare per gång.

Mycket intressanta träffar där man får höra historier om segling och vilda äventyr. En del berättelser är säkert sanna, medan andra kanske är lite överdrivna.

Vi har pratat om att besöka Motala Motormuseum och det har vi faktiskt gjort.

Det var väldigt intressant att få se bilar man minns från ungdomen. Som sagt, mycket av det vi såg väckte gamla minnen till liv.

Museet var större än man kunde tro då vi såg byggnaden när vi kom fram. Ett besök där kan rekommenderas.

Vi var 11 personer som tog oss dit i tre bilar. Inträdet löste vi så att vi betalade för en grupp på 15 personer, eftersom det var en speciell avgift för grupp. Så med det tjänade vi in totalt 30 kr.

I restaurangen som fanns där intog vi en god lunch.

Nu stundar ju julfirandet men till våren så sätter vi igång igen med träffarna.

Det finns ideer att göra ett studiebesök på Vimmerbys Fönsterfabrik och efter det kanske ett besök på Motorcykel Museet.

Det finns plats för flera deltagare. Ni är välkomna.

Text: **Per-Inge Nilsson**

Bilder: **Lars-Olof Karlsson**

Torrsättning

Information från torrsättningen 2018

Den 30:e sept. tog vi upp 22 båtar.
Den 14:e okt. tog vi upp 13 båtar.
Den 10:e okt. tog vi upp 29 båtar med truck samt 6 båtar med mobilkran.

Alla torrsättningar gick bra och inga olyckstillbud. De allra flesta sköter sig och går inte under hängande last, det är bra. Vi vill gärna att bara en person kommunicerar med truckföraren. Är det flera kan han få motstridiga råd. Det finns vedertagna tecken för att meddela truckföraren.

LYFTA: Roterande knuten hand med pekfinger pekades uppåt.

SÄNKA: Roterande knuten hand med pekfinger pekades nedåt.

STOPP: Öppen hand med handflata nedåt parallell med marken och rörelse fram och tillbaka.

FRAMÅT eller BAKÅT: Peka med hela handen i den riktning du vill att trucken skall röra sig

Vi skulle kunna lyfta båten en decimeter över vaggan/vagnen/stöttorna så båtägaren kan fixa det han måste göra. Båtägaren meddelar sedan den som har kontakt med trucken när båten är redo för lyft.

Tidsåtgången vid sjösättningen uppmättes till ~10 minuter/båt. När det gäller torrsättningen så tar det mer än 15 min./båt.

Det finns fortfarande pallningar som inte är märkta med namn och telefonnummer.

De allra flesta hade jämna pengar med sig och det var bra. Till våren så kommer varje lyft att kosta 500 kr respektive 400 kr, så slipper vi 50-Lapparna. Alla båtar måste vara försäkrade vid både sjösättning och torrsättning.

Planansvarig nedre plan
Per-Inge Nilsson

Klubbhussektionen

Händelser 2018 och behov för 2019.

Under 2018 har klubbhusets takpannor renoverats. Yttertakets ytbeläggning består av betongtakpannor som är c:a trettio år gamla. Taket var angripet av alger och mossor och såg allmänt slitet ut. Underlagspapp och läkten är i acceptabelt skick och behövde inte åtgärdas. Beslutet blev därför att behandla takpannorna med en ordentlig rengöring med en vätska som hämmar tillväxt av alger och mossor, samt beläggning av ett nytt ytskikt genom målning i två skikt.

Vi hade en läcka på taket från plåthuven till avloppets avluftning. Läckan berodde på ett rosthål i plåten, så en ny plåthuv monterades.

Duscharna på damavdelningen har fått och får nya draperier med nya stänger för upphängningen.

För 2019 finns inga bestämda planer för närvarande. De behov som är identifierade är att gå igenom och reparera stolarna i klubbhuset, byta det slitna golvet i klubblokalen, byta av två trasiga element, byta ett trasigt fönsterlås i klubblokalen, byta av rötangripna vindskivor samt målning av ytterfasader på klubbhuset.

Nils Ulmner

Varvsektionen

Text: Gert Petersson, varvschef

Vår anläggning på Solbergsudde är i fint skick, mycket tack vare duktiga medlemmar.

På arbetsdagen i maj snyggade vi till runt klubbhuset och grusade planen mot sjösidan. Vädret var strålande! Sliprälsen reparerades, området städades, vaggor flyttades iväg så att det blev plats för bilparkering. Räddningsstegar monterades i vanlig ordning.

Om vädret var fint 26 maj så var det desto sämre 27 oktober. Snöstormen gjorde det omöjligt att genomföra de jobb som planerats och vi hade fullt sjå med att ringa

återbud till folk. Vi flyttade fram arbetsdagen en vecka och då hade vi tur med vädret. Den viktigaste uppgiften var att reparera bryggfästet på brygga två. En kätting hade lossnat från bryggan. L-G Gustafsson och Anders Viberg hade lagat det provisoriskt tidigare men nu gjordes det ordentligt. Nu ligger bryggan säkert när vinterstormarna kommer.

Så här såg planen ut:

- Reparera bryggfästet till brygga 2.
- Bär in träbänkar och bord. Ställ in i stora båtskjulet.
- 2-kronan: masta av och bär in i stora båtskjulet.
- Ta upp räddningsstegarna och lägg dem under altangolvet. Ta in alla slangar. De ska vara i källaren under köket.
- Lyft upp lejdarna på slipbryggan och vid sjösättningsrampen.
- Ta bort presenningarna vid mastkranen och sjösättningsplattan. Lägg dem i källaren under köket.
- Montera en skyddsskärm över elcentralen vid slipbryggan.
- Städa varvsområdet. Kör upp virket på jolleplan till högen bakom slipskjulet.
- Flytta järnskotet på Kontiki till platsen vid miljöboden.
- Städa garaget. Montera hyllor. Ställ i ordning.
- Flytta hjärtstartaren från boden på jolleplan till väggen innanför klubbhusets entré. Sätt upp skyltar.
- Gör septikpumpen klar för vintern. Kör igenom glykol. Bär in sugslangen till källaren under köket.
- Laga lunch.
- Städa klubbhuset.

Svårt läge för vår klubb

Text: Gert Petersson, varvschef

Vi är inne i en brytningstid, om du frågar mig som varit aktiv i WSS sedan 1995. Hur då, undrar du? Jo, jag har suttit i styrelsen under sex ordförande: Curth Ragnarsson, Arne Blomgren, Tage Gustafsson, Rolf Ellenfors, Thomas Ragnarsson och Anders Karlzén.

Aldrig har det varit så svårt att besätta sektionerna som det nu tycks vara.

Skansholmen saknar ordförande sedan 2017, klubbmästeriet likaså. Undertecknad ville avgå som varvschef redan förra året efter tjugotre år i styrelsen, Jan Furemo har aviserat sin avgång i seglingssektionen efter ett tiotal år där, Jakob Elmerfjord i ungdomssektionen har slitit hårt, Nils Ulmner i klubbhus och material, Monica Sjöholm börjar vackla efter många år med olika uppdrag och marknadssektionen har ingen ordförande. Det blir åtta poster av tolv!

Skansholmssektionen, Klubbmästeriet, Varvet, Seglingssektionen, Ungdomssektionen, Klubbhus- och material, Ekonomi, Marknad.

Westerviks Segelsällskap har funnits sedan 1885 och har idag ca 350 medlemmar.

Varvet är i gott skick, ekonomin stabil, båtarna är finare än någonsin och folk har aldrig varit rikare.

Varför vill man inte ställa upp och hjälpa till med styrelsearbetet? Värdesätter man inte klubben högre? Är bryggan bara en förvaringsplats för båten? Men WSS då? Traditionerna, historien, Skansholmen, framgångarna på kappseglingsbanorna, arbetet våra gamla, ofta avlidna, kamraters jobb med att skapa allt vi nu har. Måste allt detta säljas ut och varvet drivas av ett kom-

mersiellt företag? Det blir ju resultatet om vi inte jobbar tillsammans och om inte alla är med och tar ansvar för det vi har.

Jag har funderat mycket på varför våra medlemmar ogärna engagerar sig i styrelsearbetet/sektionerna.

- Varför är det inte attraktivt? Gör vi något fel? I så fall vad? Hur gör vi styrelsearbetet attraktivt? Är ideellt arbete förlegat? Är det dags att börja belöna styrelsearbetet genom t ex gratis båtplatser (och därmed ev. höjda avgifter för övriga)?
- Varför är det inte en ”ära” att ta ansvar för vår anrika klubb?
- Känner inte alla till vår stolta historia och vill vara en del av den?
- Hur stärker vi klubbkänslan?
- Har folk verkligen inte tid? (Vi som är aktiva i klubben har ju det.)
- Ansvar: Varför känner man inte att man måste ställa upp för klubben? Har vi inte inpräntat i alla att man har en skyldighet att ställa upp när klubben kallar?
- Är vi tråkiga? Hur blir vi i så fall roligare, intressantare? Kan vi erbjuda flera aktiviteter? T ex grill/bastukvällar? Fester? Kurser? Lära av våra kamrater från grannkommunerna som har kul på Solbergsudde? En Facebook-grupp som tipsar på vad som är på gång?
- Förstår alla vilka fördelar vi erbjuder? Glädjen och stoltheten över att vara med i WSS eller ser man bara: ”båtplats, städning, jobba 10 timmar eller betala”?

Fortsättning nästa sida

Vad är det som driver människor att vilja ta ansvar?

Helene Stockhult vid Örebro universitet menar, att i dagens komplicerade arbetsliv är det viktigare än någonsin att medarbetarna känner ett ansvar som sträcker sig utöver de formellt tilldelade arbetsuppgifterna. En ny avhandling visar att det sociala samspelet på arbetsplatsen har en avgörande betydelse för medarbetarnas ansvarskänsla.

Alla anställda har formella arbetsuppgifter - men vad är det som får medarbetarna att göra det där lilla extra? Och omvänt, varför tycks vissa medarbetare vara ointresserade av att ta ett helhetsansvar för företaget?

Helén Stockhults tes är att det handlar mycket om det sociala samspelet på arbetsplatsen. I tidigare studier har man ofta haft en individualistisk utgångspunkt och tittat på personliga egenskaper hos anställda som väljer att ta ansvar, säger hon.

”Det måste finnas en balans i gruppen. Det är viktigt att man som medarbetare känner att man får tillbaka det ansvar man ger, både av kollegorna och av organisationen. Det handlar mycket om den kollektiva känslan; man måste vara en självständig, ansvarstagande individ - fast i gruppen”, säger Helén Stockhult.

Vad är tillämpligt på vår förening?

Om vi omsätter detta till vår situation i klubben så skulle en lösning på våra problem vara att verka för flera sociala aktiviteter. Vi måste fånga upp olika signaler från klubbmedlemmarna. Vad vill vi med klubben? Vad har vi missat?

Dessa frågor och många fler diskuterades på det seminarium styrelsen anordnade 24 november. I skrivande stund vet jag inte hur det gick och kan därför inte här

redogöra för det. Men jag kan lova att du på årsmötet kommer att få veta hur vi resonerade och vad vi kom fram till.

Hedersmedlemmar i WSS

På tal om en ”ära” att arbeta med vår anrika klubb. Många hedersmedlemmar har förstås gått hädan under hundra år.

De två senaste var S-A Nilsson, en mytomspunnen varvschef med bestämda åsikter uttryckta på äkta Os-karshamnsmål, som avled 2017. I år lämnade Åke Nilsson oss, vår allra äldsta medlem som var med om att bygga slipen och torrsätta båtarna hösten 1954. Båda dessa lade ner hundratals arbetstimmar på klubben.

Vi har för tillfället sex hedersmedlemmar:

Arne Blomgren, mycket aktiv vid bygget av klubbhuset, ordförande och ovärderlig i land- och vattenfrågor i egenskap av chefslantmätare emeritus.

Lars-Åke Larsson, mångårig sekreterare och en mästare i protokollkonsten. Kunnig i stadgefrågor.

Thomas Ragnarsson, medlem sedan barnaåren, kappseglare, nydanande ordförande med stora ledartalangar. Arbetar nu med ungdomssegling.

Monica Sjöholm, för ett långt och starkt engagemang i klubben. Nu ekonomiansvarig sedan många år, tidigare utbildnings- och arkivansvarig, engagerad i seglarskola för kvinnor.

Ulf Sjöholm, för ett stort engagemang i kappsegling, eskadersegling, initiativtagare till vår gästhamnsverksamhet. Skansholmsansvarig under många år.

Gert Petersson, nuvarande varvschef sedan sex år. Tidigare under 1990-talet ungdomsledare, sedan ansvarig för utgivningen av WSS-nytt (29 nr), vice ordförande under Thomas Ragnarsson.

Västervikstraktens Båtråd

Text: Ulf Andersson, Lennart Åkerman

Det är mycket i görningen kring båtliv och miljö.

I oktober förra året anordnades ett informationsmöte om båtbottnfärger och miljöpåverkan på Notholmen. Ellen Bruno från Naturskyddsföreningen höll föredrag, så också Britt och Göran Eklund från "Happy Boats" samt Eva Larsson och Lars Holgersson från Miljökontoret i Västervik.

Giftprover togs på ett 30-tal båtar på Notholmen och Solbergsudde. Resultatet redovisades i WSS-nytt nr 2 2017.

Vi vet att Havs- och Vattenmyndigheten på sikt vill förbjuda biocidfärger för fritidsbåtar. Därför vill vi, båtklubbarna kring Västervik, vara aktiva så att vi vet hur myndigheterna tänker. Vi har bildat ett Båtråd med representanter från Wikingarna, WSS, WMS, Gamleby Segelsällskap och Loftahammars Segelsällskap.

Vi vill helt enkelt vara med i processen så att vi kan yttra oss i ett tidigt skede och på så vis påverka besluten.

Ulf Andersson och Lennart Åkerman skriver till Båtrådet 12 nov 2018:

"Nu har vi haft två möten angående miljöarbetet på våra varv och kring våra båtar.

Som vi har konstaterat är den sammanslutning vi nu har upprättat representativ för omkring 1500 båtägare, fördelat på våra olika föreningar och sällskap. Vi

har nått konsensus i frågor kring miljön både på land och i sjön och på våra båtar.

Frågorna rör de utmaningar som vi i framtiden kommer att ställas inför och de krav som myndigheterna ställer på oss om att vi bör ta vår del av ansvaret för en förbättrad miljö både på land och i sjön.

Vår gemensamma förhoppning är att detta båtråd ska kunna ses som en remissinstans till de myndigheter, både inom vår kommun och hos de nationella myndigheter, som kommer att ställa allt högre krav på oss.

Det är inte alls säkert att vi inom båtlivet kan leva upp till alla krav som ställs. I många fall kan de synas orimliga. Detta kan bero på ekonomiska, lägesmässiga och andra faktorer som kan ses som avgörande.

Med båtrådet i ryggen kan vi stå eniga och påverka både myndigheter, vår kommun och andra bestämmande aktörer att vidta åtgärder för att lindra och hjälpa våra medlemmar både ekonomiskt och tekniskt. Vi kan också tillsammans, om det skulle behövas, enas om att anlita juridisk hjälp för att få rätt i sakfrågor som vi tycker är orimliga.

Vi kommer nu, några stycken att samlas och enas om en skrivelse till myndigheter, kommunen samt till pressen. I skrivelsen kommer vi att tala om att vi finns samt vad vi förväntar oss när besluten tas bland politiker och tjänstemän.

Givetvis, när skrivelsen är färdig kommer den ut på remiss till er alla för att tycka till."

Seglingsplaner för

Det blev inte så mycket av seglarplanerna i sommar. Den veckan som var tänkt för att segla blåste det 10-12 m/s nästan hela veckan.

Ingmars barnbarn, Anton och Domenic, var på Skansholmens seglarskola. Det var inte lätt att ta sig ut i båtarna i den vinden. De fick öva på knopar och gjorde lekar.

Domenic fick mersmak av seglandet och vill nu segla 2-krona.

Det blev många besök på Öland. Sandvik, Böda och Byxelkrok. Även Grankullavik fick besök. Där låg de på svaj och jollade in till Trollskogen och den fantastiska naturen som finns där. Jan brukar inte bada frivilligt om somrarna men i år blev det många dopp. Larissa gillar att bada även om temperaturen är betydligt lägre

Wille och Gudrun var några gånger ett seglarga Öland. De Byxelkrok. som är W hamnar fick Wille är en det var som fall fötterna

Sommaren

Text och bild: **Eva Hagelin**

Gudrun Magnusson. med till Skansholmen er. Wille seglade med ng från Vetlanda till besökte Böda och Hasselö och Rågå villes gamla vanliga också besök.

stor badkruka så när n varmest fick i alla bada.

Nils-Erik Holander

Stora Ålö och Södra skärgården fick besök av Nils-Erik och så Grankullavik på Öland som är en favorit hamn. Där lade han till längst inne i viken och hade några sköna dagar i vackert sommarväder.

Torsdagen den 11 oktober var det dags att segla hem för att hinna få båten klar för upptagning den 14 oktober. Tyvärr var det tät dimma och inte tillrådligt att segla till Västervik. På fredagen kom han iväg och blev klar med sin båt till upptagningen på söndagen.

Kevin Barrington

Det har fungerat bra med seglingen i sommar. De kom till Högklint på Gotland, söder om Visby, där han och hans kamrat Philip kunde klättra. Innan överfarten till Gotland "tränade" han 25 gånger med att segla. Han trivs bra med sin båt. I värmen så hängde han upp en hängmata och sov ute.

Kevin tycker att han bara träffar på "Goa miner" bland WSS-arna. Ett vänligt bemötande gör att man vågar fråga om saker och ting.

fotograferad av Torsten Blomgren

